

2018_Irvin D. Yalom a Neten.

kommentár -eszmecsere

(*letörölték...*)

"Egy s más Yalomról és a többiekről, de nem egy vélemény hanem a történelem alapján:

Már korábban Neked is ismeretetett alaptételelem: a globális zsidó diaszpóra minden esetben, egy nem/alig keveredő törzsi enklávéindentitás birtokában, soha nem a gazdanépbe asszimilálódik, hanem azt akarja asszimilálni magához. (mintahogy Te is teszed velem, Yalomot és hasonlókat erőltetve olvastatván).

Mikor egy ehhez hasonló tételt halkán Csoóri Sándor a Nappali Holdban, mint ennek a magyar történelmi és újkori megfelelőjét felvetette: egységes gyűlöletet kapott érte (mintahogy majd Te is engem részesítesz majd abban). Az állapotokat jelzi, hogy amikor ezt követően Konrád György sétált vele egyet a Balaton partján, utána kinyilvánította, hogy Sándorral minden rendben. Mint orákulum, fatvát adott egy kivételes östehetségnek, akihez képest egy szárnalmas lektűríró csupán.

Az ilyen típusú aránytalanságok és hozzáállások nagyon megterhelőek egy közösség számára. Mindenhol. Mindenkor.

(Csak az ókort illetően lásd Cicero jegyzeteit a zsidókról i.e.103-43, Simon mágus és felesége tevékenységei i.u.55, vagy Claudius britanniai hadjárata, i.U.43-ben, ahol is az icenusok királynője, Bodicea, az akkor Londiniumban egyedülként, már kőházakban lakó zsidó közösségtől kért pénzt a város védelmére (nem kapott), s mindez történik az i.u. 70-ben Titus által lerombolt Nagytemplom általi un. szétszórás előtt!)

A már nem rabbi, nem vallásos, nem bankár és nem szatócs és nem kétkezi munkás, hanem ezek közti síkok teremtményei - valódi tehetség híjján, de szerény képességek felhólyagosodott tudatában - azonban ozmotikus *szajján* ágensként tevékenykednek mindenhol az osztálylétben (érdekes és tragikus szociológiai *niche*-kben), ahol a kultúra teljes spektrumában próbálják leasszimilálni magukhoz a történelmet formáló eseményeket és alakokat, az azokhoz való nivellálás-redukció gyakorlatában, mint Yalomnál Spinoza, aki nélkül Goethe szart sem ért.

Mintahogy a nagy írók, és zeneszerzők, tudósok mellé mindig felhypolják a kis pislákoló képességű szerzőket, azokat árnyékként a valódi mesterek mellé ragasztva, minden műfajban. (Kertésztől Bob Zimmermannig, Mendelsohntól Offenbachig vagy Kuti Sándor és Bartók mint az egyik legszemérmertlenebb példa:

<http://magyarnarancs.hu/zene2/magyarorszag-egyik-legnagyobb-zeneszerzojeve-valhatott-volna-107362>)

Ezrével sorolhatóak a megengedhetetlen és tudatos szinkretizmus példái melyek ráadásul teljes hiteltelenné teszik a valódi értékek történelmi jelentőségét."

Lásd még :

[http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_Thoughts_Hortopaedia/2006_Hortadamus-levele-a-Korinthusbeliekhez_\(eL-Horto2006\).pdf](http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_Thoughts_Hortopaedia/2006_Hortadamus-levele-a-Korinthusbeliekhez_(eL-Horto2006).pdf)